

det en overordentlig Ubefaling for mig, at mit Navn staaer paa et Forslag, men, hvorledes andre ærede Medlemmer vilde stille sig dertil, skal jeg overlade til dem; i saa Henseende har jeg ingen Indbildning. Det er muligt, at den ærede Ordfører kommer ind paa denne Tanke, fordi jeg ikke har omtalt mine Vædringsforslag, fordi jeg ikke meget vidtløftigt og brevt har udvillet deres Fortræffelighed, fordi jeg ikke ret har vist dem frem for Thinget, at det kunde see, hvor herlige og deilige de toge sig ud, baade en face og i Profil. Men det er ikke af den Grund, som den ærede Ordfører synes at forudsætte, at jeg har tiet stille. Men Grunden er simpelthen den, at ved denne Sags Behandling spiller Realiteten saa stor en Rolle, at man skal være varsom med at drage Formen for meget frem. Realiteten maa her ved anden Behandling have Lovens Part, og derfor har jeg meget bestemt tiet stille om mine Forslag; jeg har stillet dem og labet dem gaae deres Skæbne imøde, som de bedst kunde. Men desuagtet skal jeg gjerne indrømme, at jeg lægger megen Vægt paa Formen. Det kunde ganske vist ikke falde mig ind, saaledes som den ærede Ordfører, hvergang der kommer et Redaktionsforslag, saa at sige: „Det er kun en Redaktionsforandring.“ Den ærede Ordfører maa dog vide, at Formen har særdeles Betydning; ja, den ærede Ordfører vilde jo selv svinde bort i al sin Hærlighed, dersom han ikke her fremtraadte i en Form; uden Form er der ingen Realitet, og en slet Form giver næsten altid en slet Realitet. Naar man gennemgaaer de Love, som i de sidste 10 til 12 Aar ere vedtagne af Rigsdagen, vil man see, hvorledes de vrimle af Feil og ere fulde af Uklarhed, hvorledes de give Anledning til Misforstaaelse; de kunne staffe Procuratorer og Advocater god Mæring; det er sandt, og de kunne ogsaa være gavnlige for Administrationen, thi kan den ikke slippe ud ved Hjælp af een Paragraph, kan den slippe ved en anden, men det er for os Andre meget vigtigt, at Lovene blive klare, tydelige og forstaaelige, og derfor er en Stræben derefter at arbejde hen til Noget, som man skal skjønne paa; det kan overdrives, man kan være „Ordlaver“, men det er Noget, som jeg for mit Vedkommende

forkaster; jeg har kun stræbt efter at staffe Tydelighed tilveie, og der er derfor ingen Grund til, hvergang her kommer et Redaktionsforslag frem, især naar det i enhver Henseende er bedre end det, der er forelagt, hvilket jo ogsaa viser sig ved Thingets Afstemning, da at sige: „Det er kun et Redaktionsforslag.“ Det var virkelig ikke nødvendigt at benytte dette Ord „kun“; det vilde i alt Fald meget have forförtet det ærede Medlems lange Foredrag, hvis han, hvergang han omtalte et Redaktionsforslag, vilde have udeladt dette „kun“. -- Jeg kommer nu til selve Forslagene; jeg skal fatte mig i Korthed om dem. Det ene gjælder den større og den mindre Halvdeel. Nu er det jo indlysende, at dette Udtryk „større Halvdeel“ er meningsløst, og hertil kommer en ny Ulempe, den nemlig, at man i den tidligere Lovgivning intetsteds har sagt, hvad der skal forståes ved den større og ved den mindre Halvdeel. Harde man sagt: der skal forståes det og det derved, saa kunde man til Nød bruge dette Udtryk; men der er intetsteds sagt, hvorledes det skal forståes; 7 er ligesaagodt den større Halvdeel af 9 som 5 er det; der er Ingen, der kan modsigte det. Man kan sige, at de almindelige Vælgere have Lov til at vælge 7 ligesaa godt som 5, naar der i det Hele skal vælges 9; der er, som sagt, ikke nogetsteds i Lovene udtalt, hvad man skal forståe ved den større eller mindre Halvdeel. Naar man altsaa kan finde et Udtryk, der betegner, hvad de fleste antage for at være Meningen med disse Halvdele, naar man derved skal forståe det, jeg har udtrykt ved Vædringsforslaget, kan jeg ikke indsee, hvorfor man ikke skulde stemme derfor. Nu siger det ærede Medlem, at der er dog een Lov — jeg har nemlig stillet det samme Vædringsforslag ved Landcommunalloven —, hvor det ikke vil komme ind, nemlig i Loven om Borgerrepræsentationsvalgene. 3 og for sig er det ikke saa stor en Ulykke, da det foreslaaede Udtryk ikke kan give Anledning til nogen som helst Misforstaaelse, at det bliver benyttet paa de 3 Steder, uagtet det ikke bliver benyttet paa det 4te Sted. Men jeg troer iøvrigt ikke, at den ærede Formand vil forbyde ved nærmere Overveelse, at man stiller et Vædringsforslag til 3de Ve-